

วันอาทิตย์ สัปดาห์ที่ 17 เทศกาลธรรมดา ปี B

(วันที่ 26 กรกฎาคม ค.ศ. 2015)

พี่น้องที่รัก พ่ออยากจะเล่าเรื่องน่าขำเรื่องหนึ่งเพื่อช่วยให้เข้าใจสิ่งที่พระเยซูเจ้าต้องการบอกเราในพระวรสารวันนี้ได้ดีขึ้น

หลังเลิกเรียนคำสอนในวันอาทิตย์ แม่มารับจohntน์กลับบ้าน พอขึ้นนั่งบนรถ จohntน์ก็บอก กับแม่ว่า “วันนี้สนุกมาก ครูเล่าเรื่องการข้ามทะเลแดงของโมเสสและชาวอิสราเอลได้น่าตื่นเต้นมาก”

แมื่อยิ้มด้วยความพอใจพร้อมกับถามลูกชายสุดที่รักว่า “แม่ชักอยากจะฟังแล้วละ ไหนลองเล่าให้แม่ฟังสิ”

จohntน์เริ่มเล่าให้แม่ฟังว่า “เรื่องมันเป็นอย่างนี้ ชาวอิสราเอลได้ออกจากประเทศอียิปต์ แต่ฟาโรห์และกองทัพของพระองค์ได้ไล่ติดตามพวกเขา ชาวอิสราเอลวิ่งหนีอย่างไม่มีคิดชีวิต เร็วที่สุดเท่าที่พวกเขาจะทำได้ จนกระทั่งพวกเขามาถึงทะเลแดง ขณะที่กองทัพอียิปต์เคลื่อนพลเข้ามาใกล้ทุกที โมเสสจึงหยิบมือถือขึ้นมา และโทรขอให้กองทัพอากาศอิสราเอลทิ้งระเบิดใส่กองทัพอียิปต์ ในเวลาเดียวกันกองทัพเรืออิสราเอลก็รีบสร้างสะพานชั่วคราวเพื่อให้ประชาชนข้ามไปอีกฝั่งหนึ่ง และแล้วพวกเขาก็ทำสำเร็จ ชาวอิสราเอลทุกคนปลอดภัย”

แม่อึ้งสัปดาห์ใจ จึงถามจohntน์ด้วยความสงสัยว่า “ครูเล่าแบบนี้จริงๆหรือ?”

จohntน์ยิ้มรับและตอบแบบอ้อมแอ้มว่า “มันก็ไม่จริงทั้งหมดหรอก แต่ถ้าผมเล่าอย่างที่ครูเล่าให้ผมฟัง แม่อาจจะไม่เชื่อก็ได้”

พ่อคิดว่าคำพูดของจohntน์สะท้อนความจริงบางอย่างที่เรากำลังเผชิญอยู่ในยุคปัจจุบันนี้ ยุคที่วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีเจริญก้าวหน้าอย่างไม่วันสิ้นสุด จนกระทั่งทำให้หลายคนไม่มีห้องว่างในความคิดสำหรับอัศจรรย์หรือความเป็นจริงฝ่ายจิต ความเชื่อแบบธรรมชาติ ซึ่งจำกัดตัวเองอยู่กับสิ่งที่สัมผัสและพิสูจน์ได้ เป็นอุปสรรคสำหรับมนุษย์ที่จะเข้าถึงและมีประสบการณ์เกี่ยวกับผีพระหัตถ์ที่เปี่ยมด้วยอำนาจยิ่งใหญ่ของพระเจ้า ซึ่งต้องอาศัยความเชื่อแบบเหนือธรรมชาติเท่านั้นจึงจะเข้าถึงได้

ในพระวรสารวันนี้ซึ่งเป็นเรื่องเล่าเกี่ยวกับการที่พระเยซูเจ้าทรงทำอัศจรรย์ทวีชนมปังเลี้ยงคนห้าพันคน นักบุญยอห์นอ้างถึงศิษย์สองคนที่ชื่อ ฟิลิปและอันดรูว์ ศิษย์สองคนนี้สามารถเป็นตัวแทนของความเชื่อสองรูปแบบ ฟิลิปเป็นตัวแทนความเชื่อแบบธรรมชาติที่ปิดประตูตายสำหรับอัศจรรย์ ส่วนอันดรูว์เป็นตัวแทนของความเชื่อแบบเหนือธรรมชาติซึ่งเปิดโอกาสให้อัศจรรย์เสมอและทำให้อัศจรรย์เป็นไปได้

ในเรื่องเล่าพระเยซูเจ้าและบรรดาศิษย์ของพระองค์กำลังเผชิญปัญหาประการหนึ่ง เป็นปัญหาเรื่องปากท้องของประชาชน ผู้คนที่ติดตามพระองค์กำลังหิวและต้องการอาหารประทังชีวิต พระเยซูเจ้าหันไปหาฟิลิปและถามท่านว่า **“พวกเราจะซื้อขนมปังที่ไหนให้คนเหล่านี้กิน?”** (ยน6:5) ทำไมพระเยซูเจ้าหันไปหาฟิลิปและถามท่านเกี่ยวกับการซื้อขนมปัง? บางทีพระองค์ทรงรู้ว่าฟิลิป ผู้มีความเชื่อในระดับธรรมชาติ ไม่สามารถจินตนาการวิถีทางในการเลี้ยงประชาชนอย่างอื่น นอกจากการใช้เงิน นี่คือเหตุผลที่นักบุญยอห์นอธิบายต่อไปว่า **“พระองค์ตรัสดังนี้เพื่อทดลองใจเขา แต่พระองค์ทรงทราบแล้วว่าทรงทำประการใด”** (ยน6:6) คำตอบของฟิลิปชี้ให้เราเห็นเพียงความสามารถของท่านในการคำนวณค่าใช้จ่ายในการจัดหาวัสดุสิ่งของท่านนั่นเอง **“ขนมปังสองร้อยเหรียญแจกให้คนละนิคก็ไม่พอ”** (ยน6:7) เหมือนที่นักบุญยอห์นบอกเรา แต่พระเยซูเจ้าทรงทราบแล้วว่าทรงทำประการใด พระองค์ทรงถามฟิลิปเพียงเพื่อกระตุ้นความคิดแบบวัตถุนิยมของท่านให้ออกมาและช่วยให้ท่านพ้นจากความคิดแบบนี้

อันดรูว์ ศิษย์อีกคนหนึ่งซึ่งยืนอยู่ใกล้ๆ และความเชื่อของท่านดูเหมือนว่าจะอยู่ในระดับที่สูงกว่าของฟิลิป บอกกับพระเยซูเจ้าว่า **“เด็กคนหนึ่งที่มีขนมปังบาร์เลย์ห้าก้อนกับปลาสองตัว ขนมปังและปลาเพียงเท่านั้นจะพออะไรสำหรับคนจำนวนมากเช่นนี้”** (ยน6:9) อันดรูว์เป็นคนที่ค่อนข้างจะยึดติดกับความเป็นจริง จึงพอรู้ว่าขนมปังห้าก้อนกับปลาสองตัวเป็นสิ่งเล็กน้อยมากๆ เมื่อเทียบกับจำนวนฝูงชนซึ่งเฉพาะผู้ชายมีถึง 5000 คน ไม่รวมผู้หญิงและเด็กอีกซึ่งมีจำนวนไม่น้อยเหมือนกัน อย่างไรก็ตาม ท่านก็มีความเชื่อพอที่มองเห็นว่า แม้ว่าขนมปังและปลามีจำนวนน้อย แต่ก็เพียงพอสำหรับการเริ่มต้น บางทีอันดรูว์บอกพระเยซูเจ้าเกี่ยวกับขนมปังห้าก้อนกับปลาสองตัวเพราะท่านนึกถึงสิ่งที่เกิดขึ้นในงานสมรสที่หมู่บ้านคานา ที่นั่นพระเยซูเจ้าได้ทรงเปลี่ยนน้ำให้กลายเป็นเหล้าองุ่นชั้นเลิศ ท่านคงจำได้ว่าพระเยซูเจ้าไม่ได้ทำอัศจรรย์ให้มีเหล้าองุ่นโดยไม่อาศัยอะไรเลย พระองค์ทรงทำมันจากน้ำที่บรรดาคนใช้ตักใส่โอ่งหิน และท่านคงคิดว่ามันเป็นหน้าที่ของศิษย์ที่จะจัดหาวัสดุพื้นฐานแบบนั้น เพื่อว่าพระองค์จะเปลี่ยนสภาพมันเหมือนน้ำให้กลายเป็นเหล้าองุ่น หรือทวีจำนวนมัน เหมือนขนมปังและปลาเพื่อเลี้ยงประชาชนที่หิวโหย ดังนั้น ความเชื่อที่แท้จริงไม่ทำให้เรามองอ้อท้ออยู่เฉยๆ โดยไม่ทำอะไร หรือเฝ้ารอคอยและเงยหน้าขึ้นเปี่ยมบุญสรวรรค์เท่านั้น แต่มันจะกระตุ้นเราให้แสดงและใช้ศักยภาพทั้งหมดที่เรามีอยู่ เหมือนขนมปังห้าก้อนและปลาสองตัว ออกมาอย่างเต็มที่ เราควรจำไว้ว่าถ้าปราศจากขนมปังห้าก้อนและปลาสองตัว อาจจะไม่ม้อศจรรย์ในวันนั้นก็ได้อัศจรรย์ไม่ใช่เป็นกิจการของพระเจ้าเพื่อเรา แต่เป็นกิจการของพระเจ้าพร้อมกับเรา โดยอาศัยความร่วมมือของเราต่างหาก

ครั้งหนึ่งเฮนรี ฟอร์ด (Henry Ford: 2406-2490) นักธุรกิจชาวอเมริกัน ผู้บุกเบิกการผลิตรถยนต์และผู้ก่อตั้งบริษัทฟอร์ดมอเตอร์เคยบอกพนักงานในบริษัทของท่านว่า “ไม่ว่าคุณคิดว่าคุณสามารถทำได้หรือทำไม่ได้ก็ตาม คุณ **ถูกต้อง**” ในทำนองเดียวกัน พ่ออยากบอกพี่น้องว่า “ไม่ว่าคุณเชื่อในอัศจรรย์หรือไม่เชื่อก็ตาม คุณ **ถูกต้อง**” แต่ผู้มีความเชื่อ โดยทางความเชื่อของเขา สามารถทำให้อัศจรรย์เกิดขึ้นในชีวิตของเขาได้ ส่วนคนที่ไม่มีความเชื่อ เพราะความไม่เชื่อของเขา ปิดโอกาสตนเองจากการสัมผัสอัศจรรย์และความรักของพระเจ้า เหมือนที่พระเยซูเจ้าเคยตรัสว่า “จงเป็นไปตามที่ท่านเชื่อเถิด” (มธ9:29)

ขอพระเจ้าอวยพรพี่น้องทุกคน